

Nico Bianchi

Nico (Kiek) Bianchi is geboren op 14 december 1920 in Buitenzorg, NOI. Zijn ouders waren Andre Thomas Johan Bianchi en Antje de Roos.

Hij was student en lid van Scouting bij Groep 1 Groen St. Joris van het NIPV in Buitenzorg. Dit was één van de 5 Scoutinggroepen in Buitenzorg. Ze kwamen wekelijks bij elkaar in hun clubhuis naast het witte paleis van de gouverneur-generaal. De gouverneur-generaal was ook de beschermheer van de groep. Ze deden hun activiteiten in het Algemeen Proefstation waar gewassen als koffie, thee, kina en rubber werden getest en waar hopman Haring werkte. Alles wat ze daar leerden konden ze gebruiken als ze in de vakanties de jungle introkken.

Tijdens de mobilisatie was hij soldaat bij de artillerie in Batoe Djadjar. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Op 1 februari 1943 ging hij met de Maebashi Maru met ongeveer 1900 krijgsgevangenen uit Soerabaja (HBS-kamp) naar Singapore, de zogenaamde Java Party 12, het 12e krijgsgevangenentransport dat van Java vertrok. De route liep vlak langs de noordkust van Java. Het was een smerig schip. Er waren geen patrijspoorten, de ventilatie werkte niet, er hing een verpeste lucht. Liggend slapen was onmogelijk, iedereen zat met opgetrokken knieën. Door een visvergiftiging werden velen beroerd en moesten overgeven. Daarnaast trad nog een permanganaat-vergiftiging op doordat de verdunde permanganaat (gebruikt om eetgerei af te spoelen) per ongeluk als thee werd geschonken. Na twee dagen kwam het schip aan op de rede van Tandjong Priok (de haven was geblokkeerd door gezonken schepen). In verband met de vele zieken aan boord werd een medische keuring gehouden. Daarna ging het schip verder richting Singapore. Daar werden de mannen naar de kazernes van Changi gebracht. Daarna ging hij met een treintransport naar Ban Pong, het beginpunt van de Birmaspoorweg in Thailand.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden

in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Hij overleefde de oorlog en vertrok naar Nederland. In 1949 trouwde hij in Amsterdam met Wilhelmina Cornelia Rudophina van de Vegt.

Hij is overleden op 29 oktober 2009 in Amsterdam.

Meer informatie

[Moesson | 1 september 1998 | pagina 39 - Moesson Digitaal Tijdschriftenarchief \(pictura-dp.nl\)](#)

[Japane interneringskaarten, Surname: Bianchi | Nationaal Archief](#)

[Java Party 12 \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Maebashi Maru 2](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Nico "Kiek" Bianchi \(1920-2009\) » Stamboom Lapre » Genealogie Online](#)

Naambandjes – Scoutingmuseum Baarn

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

• Clubhuis met Groep Welpen Groen Groep.

Padvinders in Nederlands-Indië De groep Groen in Buitenzorg

Tekst: F. Henner

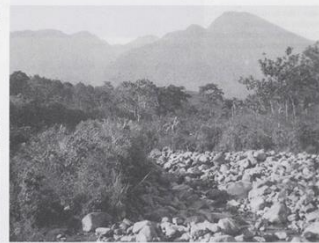
Ons clubhuis stond op een braak stukje grond schuin tegenover de hoofdingang van het paleis van de gouverneur-generaal aan de kruising van de Groote Postweg met de weg naar het zoenbad en Goenoeng-Halang.

De GG was ook beschermheer van de Groep. Dit gaf ons het privilege om de Plantentuin als ons oecoteren te beschouwen.

De groep had nog een voordeel. Onze hofman Haring was aan het Proefsta-

buitengbeuren zoals: kampen, zvertflichten maken, kaartlezen, loeken op houtvuren, et cetera. Ook trivieren overnachten met allerlei soorten

lookswater en de nodige loeksmiddelen plus nog twee grote tenten. De tocht ging eerst langs begaanbare wegen en paden, dan via de vroe-

• Goenoeng Salak

hulpmiddelen en bruggen bouwen. Voor ons, die het binnenleven na aan het hart lag, een ideale situatie. Een van onze toektochten wil ik hier beschrijven daar het mijn idee was. Ik woonde namelijk op de theozonderne-

grote kloof in en vervolgens langs de hoofdflansen naar boven richting de hoogste top. De Salak is tot de top met honderden meters klimmen we met handen en voeten langs de woerde-

naar boven. Vooral voor de dragers was het een zware klim, maar gekanteld werd er niet, want na afloop zouden zij rijkelijk worden beloond. De tocht duurde ruim zes uur.

Boven aangekomen moesten we eerst een vlak stuk schoon kappen, voordat we de tenten konden opzetten. Een een tent stond werden we overvallen door een tropische regenbui.

Alleen schuilen we in de tent.

De lucht werd al gauw te smokken en de geluiden waren niet van de lucht. Na enkele uren droogde het op en konden we verder gaan met het opzetten van het kamp.

Gesamenlijk met de dragers werd de maaltijd klaargemaakt. Toen de avond viel, werd er nog wat na gekleut en de route voor de volgende dag besproken.

We zonden langs de zwaalffing, addalen en in de richting van Soe-

kaboeni lopen naar een ontmoetingspunt, waar de chauffeur van de Hop ons met de pick-up zou ophalen voor de terugtocht naar de onderneming. De dragers zouden weer langs de hoofdflansen met de materialen en het restant etcetera - dat ze mochten behouden - terugkeren.

De volgende ochtend moest onze prestatie natuurlijk

voor het nageslacht worden vastgelegd, eerst in de vroege ochtend en later voor het vertrek. Wij groepsleden daar-

• Hofman Haring voor de tent.

voor rond het topografische hoogtepunt van de berg. De route naar beneden was niet zo inspannend en met een vlotte mars bereikten we het opgegeven ontmoetingspunt. Al met al een geslaagde onderneming. ■

Tot slot nog een groepsfoto van groep Groen voor het clubhuis. Herkent u zichzelf nog? Staand, onder andere: Han Ender, Bob Boos, Karel Huisenberg, Nico Bianchi, Hans Gonggrip, Hofman Haring, Siegfried Nasouth, Kees Douwes. Zittend weet ik de namen nog van: Jan Douwes, Max de Bie en Peter van Ernst.

Dit verhaal is onderdeel van **Scouts in de oorlog**, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.